

The rider

Direcció i guió: Chloé Zhao **País:** EUA **Durada:** 104 min **Any:** 2017 **Gènere:** Drama
Interpretació: Brady Jandreau, Tim Jandreau, Lilly Jandreau, Terri Dawn Pourier, Cat Clifford, Lane Scott, Tanner Langdeau, James Calhoon, Derrick Janis
Música: Nathan Halper **Fotografia:** Joshua James Richards **Distribuïdora:** Caramel Films **Estrena a Espanya:** 21/09/2018
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol / Versió original amb subtítols en espanyol

SINOPSI

En Brady, que va ser una de les estrelles del rodeo i un talentós entrenador de cavalls, té un accident que l'incapacita per tornar a muntar. Quan torna a casa s'adona que l'únic que vol fer és muntar a cavall i participar en rodeos, i això el frustra bastant. En un intent per reprendre el control de la seva vida, en Brady emprèn un viatge a la recerca d'una nova identitat i del significat del que és ser un home al cor d'Amèrica. (FilmAffinity)

CRÍTICA

'The rider': què és un vaquer sense el seu cavall?

La segona pel·lícula de Chloe Zhao, inspirada en la vida real del seu intèrpret protagonista, Brady Jandreau, és un western que desconstrueix un gènere edificat sobre la valentia i la llibertat

Què et queda quan l'únic somni que tenies de cop i volta es fa miques? Què pots fer quan el mateix que donava sentit a la teva vida ara amenaça la teva supervivència? **Al principi de *The rider*, després d'una caiguda gairebé mortal durant un rodeo, els metges acaben de recomanar a Brady (Brady Jandreau) que mai torni a pujar a un cavall.** El veiem amb el cos encongint, els ulls encapotats, el cap cot; és un revés que no pot tolerar. El pes dels ideals que imperen en la seva claustrofòbica comunitat, un lloc perdut a l'Amèrica profunda on per ser un home cal ser un vaquer, aixafa les seves espatlles com mai abans ho havia fet.

Es miri com es miri, **la segona pel·lícula de Chloe Zhao és un western que celebra la bellesa de les planes obertes i els majestuosos capvespres i els galops contra el vent esquivant el sentimentalisme sense sacrificar el lirisme.** Però també, en part, es dedica a desconstruir un gènere edificat sobre mites com el de la valentia i el de la llibertat. Zhao captura la sensació d'alliberament que els genets de rodeo senten, encara que només sigui durant vuit segons, però també suggereix que la vida d'aquests joves sovint condueix a la destrucció física i psicològica.

RELACIÓ SIMBIÒTICA

Mentrestant, la pel·lícula també funciona com a retrat de la connexió tàctil i espiritual entre home i animal. En una llarga i sorprenent escena, contemplem com Brady s'acosta a un cavall aparentment indomable i, de forma pacient i gairebé miraculosa, estableix amb ell una relació simbiòtica: a mesura que amanseix la bèstia, també ell sembla trobar la pau. I quan aconsegueix escapar-se d'amagat i pujar a un cavall per travessar la plana, alguna cosa canvia en el jove i en el món que l'envolta. En aquests moments, la desolació i la misèria semblen esvair-se.

***The rider* està inspirada en la vida real del seu intèrpret protagonista; la mateixa família de Jandreau encarna la família del seu personatge.** Recreant successos que van tenir lloc fa uns anys, i usant per a això les mateixes persones que els van viure, Zhao fusiona el verisme consubstancial al cinema documental i la poesia que la ficció és capaç de generar per crear un híbrid íntim, elegant i intensament seductor. El recòndit espai entre el neorealisme i la no ficció en què aquesta pel·lícula existeix és un dels llocs més singulars i bells que hauràs tingut ocasió de visitar des d'una sala fosca en molt temps.

Nando Salvà – elperiodico.com